UCHWAŁA NR XXX/612/16

RADY MIASTA KATOWICE

z dnia 14 września 2016 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi Pana F K na działania Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Katowicach.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 446) w związku z art. 229 pkt 3 i art. 238 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23 z późn. zm.).

Rada Miasta Katowice
Uchwala:

§ 1. Uznać za bezzasadne skargi Pana F K z dnia 13 i 15 czerwca 2016 r. na działania Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Katowicach.

§ 2. Faktyczne i prawne argumenty decydujące o zajętym stanowisku w sprawie zawiera uzasadnienie do niniejszej uchwały.

§ 3. Zobowiązać Przewodniczącą Rady Miasta Katowice do zawiadomienia skarżącego o sposobie załatwienia skargi.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodnicząca Rady Miasta
Katowice

Krystyna Siejna

UZASADNIENIE

W dniu 13 i 15 czerwca 2016 r. Pan F K wniósł do protokołu skargi na działania Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Katowicach, w związku z niesprawiedliwym oraz krzywdzącym traktowaniem oraz odmową przyznania usług opiekuńczych.

W toku przeprowadzonego postępowania wyjaśniającego ustalono, iż Panu F K zalecano kontakt z Poradnią Leczenia Uzależnień. Skarżący kilkakrotnie wyrażał gotowość do współpracy w zakresie rozwiązywania problemu uzależnienia od alkoholu i podpisywał stosowne porozumienia w Punkcie Terenowym nr 9 Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Katowicach. Jednakże nie uczestniczył w terapii, jednocześnie nie usprawiedliwiając swojej nieobecności odpowiednim zaświadczeniem lekarskim. Niejednokrotnie Pan F K nie zgadzał się na badanie trzeźwości. W związku z powyższym zarzuty skarżącego w tym zakresie należy uznać za niesłuszne.

W kwestii odmowy przyznania usług opiekuńczych zauważa się, iż na podstawie zaświadczenia lekarskiego z dnia 25 kwietnia 2016 r. skarżący jest zdolny do samodzielnej egzystencji, nie wymaga pomocy w dostępie do świadczeń zdrowotnych, uzgadniania i pilnowania terminów wizyt lekarskich i badań diagnostycznych, dotarciu do placówek służby zdrowia i rehabilitacyjnych oraz zmiany opatrunków, pomocy w użyciu środków pomocniczych i materiałów medycznych, przedmiotów ortopedycznych, a także w utrzymaniu higieny. Mając na uwadze powyższe, pomimo faktu, iż Pan F K jest osobą niepełnosprawną, nie wymaga pomocy w codziennym funkcjonowaniu.

Zgodnie z art. 50 ust. 1 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2015 r. poz. 163 z późn. zm.) pomoc w formie usług opiekuńczych lub specjalistycznych usług opiekuńczych przysługuje osobie samotnej, która z powodu wieku, choroby lub innych przyczyn wymaga pomocy innych osób, a jest jej pozbawiona. Sytuacja Pana F K nie uzasadnia przyznania tej formy pomocy jako niezbędnej potrzeby bytowej, tym samym jej zaspokojenie nie stanowiłoby celu i nie mieści się w możliwościach pomocy społecznej. Należy podkreślić, że na decyzję z dnia 6 maja 2016 r. nieprzyznającą usług opiekuńczych Pan F K nie złożył odwołania.

Zarazem stwierdza się, że Pan F K jest objęty pomocą w formie świadczeń opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych oraz posiłków w jadłodajni, celem zapewnienia podstawowych potrzeb osoby niepełnosprawnej.

W świetle powyższego skargi należy uznać za bezzasadne.

Jednocześnie na podstawie art. 238 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23 z późn. zm.) poucza się, iż w przypadku ponownego złożenia skargi w tej samej sprawie bez wskazania nowych okoliczności organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania skarżącego.